

ต้นรัชกาลเสียนฟงฮองเต้ เจียวจื่อกว้างพ่อค้าใหญ่แห่งชั้นซีทำการค้าข่อยยับ ต่อมาก็ป่วยหนักจนเสียชีวิต เมื่อครั้งที่เจียวจื่อกว้างยังมีชีวิตอยู่นั้น เนื่องจากสกุลเจียวและสกุลชีวแย่งชิงความเป็นใหญ่ทางการค้า ทำให้สกุลเจียวขาดเงินหมุนเวียน สินค้าขายไม่ออก บรรดาหุ้นส่วนต่างพากันทวงหนี้ ในช่วงที่สกุลเจียวอยู่ในภาวะวิกฤตกลับไม่มีพ่อค้าคนใดให้ความช่วยเหลือสกุลเจียวผ่านพ้นวิกฤตนี้ไปได้ บรรดาพ่อค้าต่างพากันดูดาโดยปล่อยให้สกุลเจียวข่อยยับไปต่อหน้าต่อตา

ย่าใหญ่มีคำสั่งให้เจียวจื่อยงคุณชายรองซึ่งไปสอบจอหงวนเดินทางกลับบ้านสกุลเจียว นอกจากนี้ยังบีบบังคับให้เจียวจื่อยงตัดขาดความสัมพันธ์กับเจียงเสี่ยวอิงหญิงคนรัก เพื่อแต่งงานกับคู่อี๋หานบุตรของคู่ค้าพ่อ สืบทอดกิจการของสกุลเจียวต่อไป เจียวจื่อยงไม่ยอมทำการค้า ที่สำคัญไม่ยอมแต่งงานกับคู่อี๋หานลูกสาวเศรษฐี แต่เมื่อทุกคนในบ้านสกุลเจียวต่างพากันคุกเข่าวิงวอนขอร้อง ทำให้เจียวจื่อยงจำต้องแบกรับภาระอันหนักอึ้งของสกุลเจียวไว้

ขุนแม่ไฉบันฑิตตกขาศซึ่งเปี่ยมด้วยประสบการณ์ ขุนแม่เดินทางไปสอบจอหงวนจึงมีโอกาสรู้จักกับเจียวจื่อยง เมื่อขุนแม่ไฉรู้ว่าสกุลเจียวประสบปัญหา ขุนแม่ไฉจึงรีบรุดไปให้ความช่วยเหลือ เจียวจื่อยงรีบรุดไปที่เปาโถวร้านค้าของบ้านสกุลเจียวเพื่อคลี่คลายสถานการณ์ ทุกคนพากันลงนทีไม่รู้ว่าเจียวจื่อยงจะคลี่คลายสถานการณ์ได้อย่างไร เจียวจื่อยงนำเสนอแผนการอันแยบยลทำให้คู่ค้าพ่อให้บ้านสกุลเจียวยืมเงินเพื่อผ่านพ้นวิกฤตการณ์ ทำให้สกุลเจียวเอาชนะตาเซ่งซางไปได้ เนื่องจากความมีน้ำใจของเจียวต้าซาง ให้ความความบาดหมางระหว่างสกุลเจียวและตาเซ่งซางเปลี่ยนเป็นมิตรภาพ แต่ในระหว่างการแก่งแย่งกันนั้นซุขหมิงจิวเฒ่าแก่ของตาเซ่งซางถูกจับกุม ทำให้ซุขหมิงสื่อน้องชายของซุขหมิงจิวเคียดแค้นเจียวจื่อยงยิ่งนัก

จากการที่บรรดาพ่อค้าต่างพากันปิดหอดกลงลูกค้านี้เอง ทำให้เจียวจื่อยงวางกฎเกณฑ์ใหม่ขึ้นมาโดย

เน้นย้ำถึงความจริงใจ เชื่อว่าอย่าให้พ่อค้าทุกคนตระหนักถึงคำว่า คุณธรรม ความไว้วางใจ ผลประโยชน์ พ่อค้าทุกคนต่างพากันสนับสนุนความคิดของเถียวจื้อยง การค้าของเถียวจื้อยงรุ่งเรืองขึ้นมาอีกครั้ง

เถียวจื้อยงเดินทางกลับชั้นซี ความเป็นกุลสตรีของลู่อี้ห่านทำให้เถียวจื้อยงเกิดความหวั่นไหว ในที่สุดสามีภรรยาก็สามารถปรับความเข้าใจกันได้และใช้ชีวิตด้วยกันอย่างมีความสุข อีกด้านหนึ่งนั้น เนื่องจากเจียงเสี่ยวอิงเศร้าโศกเสียใจมากจนเกินไป ทำให้นางล้มป่วยลง

เถียวจื้อยงซื้อแผนที่เส้นทางการค้ามาได้โดยบังเอิญ หลังจากที่เถียวจื้อยงศึกษาแผนที่เส้นทางการค้าอย่างละเอียดแล้วพบว่าเนื่องจากกฎไท่ผิงทำให้การค้าใบชาต้องหยุดชะงักติดต่อกันเป็นเวลานานหลายปี สูญเสียผลประโยชน์มหาศาล เมื่อเถียวจื้อยงรู้เช่นนี้แล้วจึงตัดสินใจพากลุ่มพ่อค้าเดินทางลงใต้ไปยังอู่ฉันแหล่งใบชาสำคัญโดยไม่ฟังคำทัดทานใด ๆ ครึ่งปีต่อมา มีข่าวลือว่าเถียวจื้อยงมีอันเป็นไปในระหว่างการเดินทาง ทำให้สกุลเถียวต้องพบวิกฤตอีกครั้ง นึกไม่ถึงว่าเถียวจื้อยงพากลุ่มพ่อค้าเดินทางกลับมายังชั้นซีพร้อมด้วยใบชาจำนวนหนึ่งไม่นานนักเถียวจื้อยงก็เดินทางขึ้นเหนือเรื่อยไปจนถึงชายแดนรัสเซีย เถียวจื้อยงนำหลัก คุณธรรม ความไว้วางใจ ผลประโยชน์ ทำสัญญาการค้าระยะยาวกับกลุ่มพ่อค้ารัสเซีย นับแต่นั้นเป็นต้นไป เส้นทางการค้าใบชาที่หยุดชะงักติดต่อกันเป็นเวลานานหลายปีก็กลับมาเฟื่องฟูขึ้นอีกครั้ง เกษตรกรจำนวนมากที่ปลูกใบชาก็พลอยได้รับอานิสงส์ไปด้วย

การซื้อขายต้องใช้เงินเป็นสื่อกลาง โดยเฉพาะการค้ากับต่างประเทศจะต้องมีการแลกเปลี่ยนเงินตราเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้เถียวจื้อยงเกิดความสนใจเรื่องนี้ขึ้นมา หลังจากที่เถียวจื้อยงศึกษาอย่างละเอียดแล้ว เถียวจื้อยงก็เดินทางไปปักกิ่งโดยไม่ฟังคำทัดทานของซุนเม่าไฉแต่เนิ่นย เถียวจื้อยงเปิดร้านค้าเงินขึ้นมากมายได้แนวความคิดที่ว่าเงินและสินค้ามีทั่วไปทุกแห่งหน จากนั้นเถียวจื้อยงก็ไปเปิดร้านค้าเงินในสี่จังหวัดของเจียงหนันโดยหวังว่าจะเป็นารช่วยราชสำนักในการแลกเปลี่ยนเงินอีกทางหนึ่ง ซุนเม่าไฉมีความคิดทางการค้าแตกต่างจากเถียวจื้อยงด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้ซุนเม่าไฉเริ่มคิดใจกับเถียวจื้อยงขึ้นมา

อีกด้านหนึ่งนั้น เจียงเสี่ยวอิงแต่งงานเข้าบ้านสกุลเหอ หลังจากที่เจียงเสี่ยวอิงตัดใจจากเถียวจื้อยงได้แล้วนางก็เกลียดชังเถียวจื้อยงเข้ากระดูกดำ ชุ่ยเอ้อสาวใช้เจียงเสี่ยวอิงเห็นเถียวจื้อยงแอบฟังสฟโจรกฎไท่ผิง หลังจากที่เจียงเสี่ยวอิงรู้เรื่องนี้แล้วก็ทำหนังสือแจ้งทางการเพื่อเล่นงานเถียวจื้อยง ราชสำนักมีคำสั่งให้กักบริเวณเถียวจื้อยงทั้งยังเรียกเงินจำนวนมากจากเถียวจื้อยงอีกด้วย เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้เถียวจื้อยงหมดอาลัยตายอยาก เพียงชั่วพริบตาเดียวเถียวจื้อยงต้องถูกกักบริเวณเป็นเวลานานถึงสิบปีเลยทีเดียว ซุนเม่าไฉเกลี้ยกล่อมย่าใหญ่มอบหมายให้ตนเป็นผู้ดูแลกิจการสกุลเถียวแทนเถียวจื้อยง หลังจากที่เถียวจื้อยงไคร่ครวญเป็นอย่างดีแล้วที่สุดที่จะทนต่อไปได้จึงขับไล่ซุนเม่าไฉไป

สิบปีต่อมากฎไท่ผิงสงบลง ราชสำนักยกเลิกคำสั่งกักบริเวณเถียวจื้อยง ในเวลานี้วงการค้าเปลี่ยนแปลงไป ทำให้เถียวจื้อยงไม่สามารถกลับไปผดุงในวงการค้าดังเดิมได้อีก เนื่องจากมีชาวบ้านผู้ประสบภัยเป็นจำนวนมาก เถียวจื้อยงตัดสินใจบริจาคข้าวปลาอาหารช่วยเหลือชาวบ้านผู้ประสบภัย เมื่อเจ้าหน้าที่ทางการมาถึง เถียวจื้อยงก็ซ่อนตัวโดยไม่เปิดเผยว่าตนเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือชาวบ้านผู้ประสบภัย

สิบปีต่อมา ราชสำนักยกทัพขึ้นเหนือ จั้วเจี๊ยกเป็นตัวแทนราชสำนักไปขอยืมเงินจำนวนหนึ่งจากเถียว

จ้อยงเพื่อใช้จ่ายในกองทัพ เดียวจ้อยงให้ความช่วยเหลือราชสำนักเป็นอย่างดี หลังจากที่สงครามสงบลง เนื่องจาก
ขุนแม่โจให้ร้ายเดียวจ้อยง ทำให้ราชสำนักใช้เป็นข้ออ้างไม่คืนเงินที่ขโมยมาให้เดียวจ้อยง เดียวจ้อยงโกรธมากจึง
เดินทางไปเมืองหลวงเพื่อทวงเงินจากราชสำนัก นี่ก็ไม่ถึงว่าเดียวจ้อยงกลับถูกราชสำนักสั่งจำคุก

ราชสำนักลำบากใจที่จะลงโทษเดียวจ้อยง ราชสำนักมอบหมายให้ขุนแม่โจซึ่งถูกเดียวจ้อยงขับไล่ออก
จากบ้านเมื่อสี่สิบปีก่อนเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องนี้ ทำให้ขุนแม่โจและเดียวจ้อยงได้พบกันอีกครั้ง ขุนแม่โจรำพัน
ออกมาว่าพวกเราเหมือนกับตักแตนที่อยู่บนเชือกเส้นเดียวกัน

ปี ค.ศ.1900 กองทหารแปดพันธมิตรเข้ายึดเมืองหลวง พระนางซูสีไทเฮาทรงหลบหนี เดียวจ้อยงบริจาค
เงินจำนวนหนึ่งให้ราชสำนัก พระนางซูสีไทเฮาทรงแก้ปัญหาคาการแลกเปลี่ยนเงินตรา ด้วยเหตุนี้จึงทำให้กิจการ
ของเดียวจ้อยงเฟื่องฟู หลายสิบปีต่อมา ลู่ฮั่นถึงแก่กรรม เดียวจ้อยงและเจียงเสี่ยวอิงต่างก็ชราภาพด้วยกันทั้งคู่
ทั้งสองมีโอกาสได้พบกันอีกครั้ง บุญคุณความแค้นชั่วชีวิตที่มีต่อกัน บัดนี้ได้สูญสิ้นไปหมดแล้ว.... **นักต่อสู้คู่**
ตระกูลเดียวจ้อยง